

Uredništvo
in upravnistvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrta leta 1 gl.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrta leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 147.

V Ljubljani v ponedeljek, 25. avgusta 1884.

Tečaj I.

Francosko-kitajska vojska.

„Kaj novega iz Azije?“ tako povprašujejo dandanes s posebnim zanimanjem vsi časnikarji in politiki. V Evropi se je politično podnebje v zadnjem času čudovito razjasnilo; niti najmanjši oblaček ne kali sinjega nebeskega obloka, evropski mir uže z davna ni bil tako osigurjen, nego sedaj, ko ga varuje berolinski magik in z njim vred voditelja avstrijske in ruske politike. Ali tam doli v najbolj oddaljenem vzhodu se prikazuje na enkrat svitla bliskavica, in kmalu se razlega iz daljave odmev jeznega gromenja. Nevihta je daleč, daleč od nas, tedaj se v naše radovedno zanimanje ne umešava bledolična bojazen, da bi strela ne udarila tudi v naše pohišje. Taka je naša situacija nasproti francosko-kitajskemu prepiru, kateri je obe državi, ljudovladofrancosko in kitajsko „državoosredja“, srečno pripravil od prave in pravilne vojske.

Pred tremi meseci se pač nikomur niti sanjalo ni, da nam bode prekomorski telegraf uže avgusta meseca brzojavil Kitajcem tako neprijetne novosti kakor je osvojitve Ke-Lunga in bombardovanje velike orožarnice v Fu-Tschen. Kako veselje je zavladovalo tedaj na Francoskem, ko je Ferry z zmagovalno samosvestjo narodni zbornici poročal o jako ugodnem miru, katerega je francoski poslanec Fournier bil sklenil z zastopnikom velikanskega Kitaja v Tien-Tsinu. Sedaj se je vse nadejalo, da napoči tudi v jugo-vzhodni Aziji zaželjena doba, namenjena mirnemu razvoju kupčije in obrtnije, in od novopridobljenih francoskih posestev pričakovali smo, da bodo kmalu tekmovali z nizozemskimi ali angleškimi naselbinami.

Toda ko se je imela dejansko izvesti pogodba tientsinska, prikazale so se naenkrat nepričakovane težave pri osvojitvi nekaterih mejnih trdnjav, katere so kitonosci imeli

odstopiti Francozom. Nerodnost francoskega poveljnika generala Millota z jedne, zavrtnost in lokavost kitajska z druge strani ste zakrivali, da je promenada proti Lang-Sonu stala francoski armadi nekoliko stotin hrabrih vojakov. Sedaj je bil ogenj v strehi! Razžaljena evropska velesila zahtevala je od Kitajcev nič manj nego 200 milijonov frankov vožne odškodnine, češ, da se s takim brezobzirnim postopanjem najložje zabranijo jednaka žaljenja sklenjenih pogodb. Kitajci, izredno skopi in denarja lakomni, niso hoteli ponuditi več nego 3½ milijonov. Francozi so potem pač nekoliko odnehali ter so zmanjšali odškodnino na 80 milijonov. Toda ker se je kitajsko ministerstvo vnanjih zadev „Tsung-li-Yamen“ tudi temu upiralo, dobil je eden del francoskega brodovja strogo povelje, zasesti mesto Ke-Lung na otoku Formosi, važno pristanišče zlasti za izvažanje ondotelega premoga. Pri tej vojaški operaciji počile so prve krogle, utrdbe kitajske so se kmalu uničile, pariški kabinet ni hotel sprejeti posredovanja Združenih držav, tudi obravnave, katere je minister Ferry v Parizu imel s francoskim zastopnikom Li-Fong-Paom niso imele nobenega vspeha in tedaj je Ferry potni list poslal kitajskemu diplomatu, francoski konzul v Pekingu pa je raz svojega postopja snel francosko trobojnico ter svoje rojake izročil varstvu ruskega zastopnika.

In sedaj se javlja „Agence Havas“ iz Shangaia, da je pri prvem sukobu bilo uničeno kitajsko brodovje ter da ste se pogreznili tudi dve francoski ladiji. Ne znamo ali je vest, koja nam dosihmal ne potrjuje francosko uradno poročilo, istinita ali ne. Tudi tega ne vemo, če je bilo v boj zapleteno vse kitajsko vojno ladijevje, katero poleg drugih broji 32 topničarskih ladij, izdelanih na najboljših evropskih ladjarnicah in oboroženih s Kruppovimi topovi. Vsekako bi bil to precej občutljiv udarec za Kitajsko, ali vendar bi

bilo napačno, prezgodaj izražati sedbo o posledicah njegovih.

Kajti dvoje se lahko pripeti na kitajskem bojišču. Orientalnim narodom — in tem prištevamo tudi žolte Mongolce na obrežji Hoang-hoa in Jangtschianga — moraš imponirati z naglimi in silnimi pojavi evropske sile, potem jih bodeš navadno kmalu ukrotil ter k pokorščini prisilil. Morda se to tudi Francozom posreči v sedanjem boju. Prav lahko mogoče, da bodo prekanjeni Kitajci, ako prav dobro uvidijo svojo slaboto nasproti evropskemu orožju, kmalu obžalovali svojo trdovratnost in da bode pogajanje z nova se pričelo in ugodnejši rezultate imelo. Uničenje kitajskega brodovja, razrušenje velike orožarnice v Fu-Tscheu, na koja so Kitajci posebno ponosni — in prav lahko se zgodi, da bojevitost tako zapusti običajno precej strahopetnega Kitajca. Na to računajo tudi Francozi. Mogoče pa tudi, da se Kitajci ne bodo dali prestrašiti po prvih izgubah ter da bodo nadaljevali vojsko navzlic občutljivim udarcem. Potem se pa boj zavlači in to bode na vsak način kaj nevarno za Francoze.

Istina je sicer, da se kitajska armada navzlic vsem novodobnim poskusom, preustrojitvi jo po evropskem vzgledu, do dandanes nikakor ne more meriti s polkovi kake evropske velesile. Kitajci sami nikakor niso bojevit, vojsko smatrajo od nekdaj za pravo nesrečo in sramoto človeškemu rodu in vojaški stan pri njih nikdar ni imel posebne veljave. Redna vojska, obstoječa iz tako zvanih osem praporov, po krvi Mandšurov, ter broječa okolo 200 000 mož, bode sigurno tepena od Francozov, kjerkoli se bodo srečali na bojnem polju. Tudi kitajska milica, katero cenijo na 700 000 mož, bode gotovo mnogo več energije pokazala na begu, nego pri napadu. Toda vendar je treba pomisliti, da ima cela kitajska država nad 400 milijonov prebivalcev ter da lahko potratno gospodari s skrivjo svojih vo-

Listek.

„Gorjanski Dom.“

(Konec.)

Pri obedu napil je najprej gorjanski župan g. Žumer, ki je bil lanskega leta odlikovan s srebrnim križcem za zasluge, z navdušenimi besedami na zdravje cesarjevo. Pevci so zapeli cesarsko pesem in možnarji jeli so pokati, da se je daleč razlegalo po planinah. Učitelj g. Žirovnik nazdravil je slavnostnemu govorniku prof. Šukljeju in le-ta je odgovoril z napitnico na krasno slovensko domovino. Prof. Senekovič napil je vrlému gorjanskemu županu, ki je s svojo delavnostjo in s svojim postopanjem mnogo, če ne največ, pripomogel k dovršenju „Gorjanskega Doma“, in govornik iz Kranja (čegar ime pa nam ni znano) spominal se je velikih zaslug, katere ima g. učitelj Žirovnik za današnjo slavnost, kajti on je delal noč in dan, da se je ko- nečno postavil gorjanski narodni hram.

Kmalu se je bilo zbralo obilo priprostega ljudstva krog nas, ki je deloma okupiralo

bližnje mize, deloma pa posedalo po trati. Pričela se je loterija na korist „Gorjanskemu Domu“, ki je imela trideset lepih dobitkov. Kmalu so bile srečke poprodane in jelo se je vršiti izžrebanje števil. Pri tem smo se čudili lepemu redu in res vzglednemu obnašanju, ki ga je povsod kazalo pristojujočemu ljudstvu. Nikjer najmanjšega nereda, nikjer najmanjšega motenja! Tu se pač kaže vpliv narodnega učiteljstva in vpliv narodnih čitalnic, v katerih se podajajo ljudstvu časniki v materinem jeziku — kaže se najlepši pomen in vpliv „Gorjanskega Doma“!

Loterija je dala čistega dobička 40 gl. — pač mnogo, če pomislimo, da so bile srečke po 5 kr. Radi bi se bili še dalje zabavali med veselim narodom — a žalibog, da se je bližal uže večer in treba je bilo misliti na odhod. Stopili smo še enkrat do „Gorjanskega Doma“, poslovišči se od njega s toplimi voščili, da bi vedno izpolnjeval svojo nalogo in bil vrlim Gorjanom v duševni in telesni blagor, da bi se žrtve, koje so darovali zanj, obrestovale obilo njim in njihovim potomcem!

Proti 6. uri odrinili smo z domačimi pevci proti Bledu, kamor je bilo uže poprej odšlo nekoliko gostov. Peljali smo se čez jezero k Petranu in tam na obalah zelene vode pre-

pevali narodne pesni, dokler ni nastopila noč in zavila okolico v svoj plašč.

Med tem so bili pripravili več čolnov; — jednega, lepo z lampijoni ozaljšanega, za gorjanske pevce, druge pa za tuje in domače goste. Stopili smo vanje in odrinili na valove. Naprej se je pomikala ladija s pevci, druge pa so jo obdajale. Kmalu se začuje iz prvega čolna „Po jezeru“, in tedaj sledila je pesem za pesmijo, odmevaje od bližnjih holmov. Vtis, ki ga napravlja taka ponočna vožnja po jezeru, dá se težko popisati. Slonečemu na robu ladije, zdi se ti, kakor bi ga nevidna moč gnala po gladkem tiru dalje; v tvojem obližji šume bistri valovi, ki jih reže urna ladija; sedaj močnejše, sedaj mirneje pluskajo ob les in ti žubore skrivnostne glase. V spominu se ti vzdigajo razne pravljice o čudespisnih vodnih bitjih in s prej nepoznano silo objema te moč valovja ter ti vpliva na srce. Na misel ti pridejo krasni verzi pesnikov o ribiču, kojega je povodna deklica zvalila v mrzle glo-bine:

*Halb zog sie ihn, halb sank er hin
Und ward nicht mehr gesehn.*

..... Iz tacih in jednacih sanjarij pa te prebudé krepki glasovi — pevci v bližnjem čolnu zapeli so novo pesem — morebiti o

jakov, katere lahko hipoma nadomestuje z novimi krđeli. Francozom pa ravno v tem oziru prede. Neizmerna daljawa, katero loči kitajsko obrežje od sredozemskih francoskih pristanišč, silno zadržuje in podražuje pošiljatve francoskih vojnih oddelkov, in le s silnimi napori bode možno, 30000 mož združiti na kitajskem bojišču.

Poleg so Kitajci v zadnjih desetletjih po francosko-angleški vojski leta 1859/60 in po svojem porazu pri mostu Palikao svoje obrežje silno utrdili, in fortifikacijske zgradbe ob Peihu, okolo Shangaia in Kantona bodo še mnogo preglavice delale francoskim poveljnikom. Vrh tega pa je tudi položaj Francozov v novo osvojenem Tonkingu zelo kritičen, črni prapori se bodo takoj zopet prikazali iz svojih zavetij ter, podpirani po oddelkih redne kitajske vojske, udarili na francoske posadke v vilastem ustji Rudeče reke. Največja zadrega pa je za Francoze to, da se morajo vedno ozirati na skupne interese evropske trgovine ter vsled tega ne smejo obkoliti in napadati velikih kitajskih luk, bogatih središč kitajske kupčije. Zaradi tega postane vojska ožbiljna za francosko ljudovlado, ko hitro se ne posreči njenim vojskovodjem, z energičnimi in hitrimi udarci ukrotiti zavratnega in premedenega protivnika.

Take so razmere na Kitajskem bojišču. Iz vsega srca želimo francoskemu orožju najboljši uspeh a konečni izid je še jako negotov, in radovedno bomo povpraševali še nekoliko časa: *Quid novi ex Asia?* Kaj je novega v dalnji Kitajski?

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor smo uže javili, potoval bode cesarjevič Rudolf s cesaričino Štefanijsko v teku prihodnjega meseca v Rumunijo ter rumunsko kraljevsko obitelj obiskal na letnem dvorcu v Sinai. To potovanje smatra se kot nadaljevanje spomladanskega potovanja cesarjeviča v Carigrad ter bode tudi v političnem obziru velikega pomena. Vsakako se bodo prijateljske razmere med Avstrijo in Rumunijo še bolj učvrstile. V Sinai delajo se uže sedaj velike priprave za sijajen sprejem.

O volitvah v mestnih skupinah na Štajerskem imamo danes podrobna poročila. Iz teh poročil je razvidno, da v kljub temu, da so voljeni vseskozi nemško-liberalni kandidati, liberalna stranka vender gubi tla. Kakor znano, volili so letos tudi tako zvani petakarji, no v kljub temu broj nemško-liberalnih volilcev ni narasel, in celo v mestih, kjer konservativna stranka do sedaj niti kandidatov ni postavljala, nahajamo sedaj lepo število konservativnih volilcev. V Celji, kjer se je letos prvi-

tvoje domovine krasnih zemljah — in z radostjo srkaš vaše lepe melodije, ki ti polnijo dušo z novimi čuti. Z mladostnim ognjem zaplapolé ti domorodne misli v srcu in zdi se ti, kakor bi v duhu moral objeti vse te prezale kraje in pritisniti sinove njihove na svoja prsa, darovaje jim svojo dušo, svojo srčno kri.

Tako smo jadrali po jezeru. Naše „brodovje“ pomikalo se je počasi proti vili dr. Mošeta, kjer so mu pevci zapeli podoknico; potem pa smo krenili proti bregu; smo vrgli „sidra“ na dno jezera in se skrcali v družbi z gorjanskimi pevci. V bližnji gostilni vzeli smo s težkim srcem slovó od vrlih Gorjanov in se podali proti železnici, noseč seboj najboljše vtise in najprijetnejše spomine na krasni pretekli dan.

Končaje opis slavnosti otvorenja „Gorjanskega Doma“, ne moremo si kaj, da ne bi hvaležno se spominali dveh mož, ki sta v prvi vrsti omogočila gradenje narodnega hrama v Gorjah — župana g. Zumerja in nadučitelja g. Žirovnika. Prvi je s svojim spretnim gospodarstvom, s svojo besedo in s svojim vzgledom in dejanjem pospeševal, kjerkoli je bilo mogoče, zidanje „Gorjanskega Doma“, dobro vedoč, kacega pomena da bode novo poslopje za ves okraj. Skrbeč na tak način

krat postavil slovenski kandidat, dobil je profesor Zolgar 291 glasov, in ako narodna stranka vztrajno deluje, je gotovo, da zmaga prihodnji slovenski kandidat. Isto velja tudi za ptujsko mestno skupino.

Na Gorenjem Avstrijskem volijo danes kmetske občine svoje zastopnike v deželni zbor. Kakor „Vaterland“ zatrjuje, je večina konservativcem gotova, in sicer tako, da v kmetskih občinah v kljub silnim agitacijam Kirchmayerjevih pristašev ne prodere nijeden liberalen kandidat. Ker bodo volili tudi veleposesniki v konservativnem zmislu, je večina v deželnem zboru konservativni strani osigurana.

Izmed deželnih zborov zborujeta sedaj samo **bukovinski in predarelski**. V bukovinskem deželnem zboru razpravljalo se je te dni o šolstvu ter se je zaključilo, da se imajo uvesti tako zvane meščanske šole ter otvoriti v Černovicah še jedna višja gimnazija. Nadalje dovolil je deželni zbor 2000 gld. za gospodarstveno izložbo, ki se bode priredila prihodnje leto, in 1000 gld. za obrtni muzej v Černovicah.

Tuje dežele.

Iz Skadra poroča se „Pol. Corr.“, da v sandžaku skadarskem vlada popolna anarhija. Umori in uboji so na dnevnem redu, in sicer ne samo med ljudstvom, nego tudi med vojaki. Komunikacija med Prizrenom in Skadrom je pretrgana in žandarmerija ima mnogo posla. Vrh tega pa se tudi ni prav zanesti na žandarje, ker uže dolgo časa niso dobili nikakove plače in ker vsled tega vlada med njimi veliko nezadovoljstvo.

Zopet se je razširila vésť, da bode ruski vojni minister general Vanovskij kmalu odstopil zaradi slabega zdravja. Njegov naslednik bode general Gurko, namesto katerega pride v Varšavo za glavnega guvernerja general Pop.

Boj med Francosko in Kitajsko se je torej pričel. Kakor nam poroča brzobjav, razdejali so Francozi s svojimi izvrstnimi topovi po polnem kitajski arzenal v Fu-Ceu ter razpršili in razbili kitajsko brodovje. Tudi dva francoska broda sta se potopila.

Dopisi.

Iz Vipave 20. avgusta. (Izv. dop.) Rojstveni dan Nj. veličanstva našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. se je v našem trgu slovesno praznoval. Zjutraj ob 9. uri vršila se je cerkvena svečanost, katere se je udeležilo izmed vlč. duhovščine šest gospodov v prisostnosti c. kr. uradov, občinskega zastopstva, učiteljstva, prost. požarne brambe in družega občinstva. Z zahvalno pesmijo je bila cerkvena slovesnost končana.

za omiko in probudo ljudstva svoje županije in sosedov njenih, pokazal je vrli mož v novič, da je odlikovanje, koje mu je podelilo Nj. veličanstvo, bilo pripeto na prava prsa; postavil si je v svoji ožji domovini lep, trajen spomin in si pač zaslužil hvaležno priznanje národa!

Gosp. nadučitelj pa si je pridobil ne manjih zaslug s svojim neumornim delovanjem, s svojo požrtvovalnostjo in spretno agitacijo. Pač je treba pravega navdušenja, da ne omagajo moči in ne jenja veselje do pričetne stvari — kajti v tem slučaju je delo jako težavno. Naš gorenjski kmet, ta konservativna vrlina, potrebuje dostikrat dolzega in dolzega prigovarjanja, da se mu otaja led in zginejo razni premislili, koje mu vzbujá vsaka nova reč; ko pa jedenkrat sprejme novi pojem, oprime se ga tudi z znano energijo in vztrajnostjo. Tako je moral g. nadučitelj na premnogih krajih prigovarjati in razlagati z neutrudljivo zgovornostjo, preden je dal omečil tega ali onega. Marsikako zgodbico vé povedati, kako se mu je godilo v tej ali oni kmečki koči, dokler ni dosegel svojega namena — a povsodi je vrli Gorjan sprevidel korist novega „Doma“ in konečno z veseljem dal novcev, lesa, opeke in družega, kar je

Tukajšnja podružnica domoljubnega društva „rudečega križa“, z gosp. A. Deperis-om na čelu, napravila je zvečer banket na županovem vrtu, z zelenjem dostojno okinčanem, na katerem se je videla podoba presvetlega cesarja, ovita s prelepim lavorovim vencem v blesku svetilnic krog in krog; pod njo se je žarilo znamenje rudečega križa, pred njo pa je sedelo 40 čestilcev današnjega dneva, v prijetni kakor odlični družbi zbranih.

Tri slavice, katere so zaporedoma govorili gosp. župan Karol Dolenc, sodn. adj. in tajnik tukajšnje podružnice „rudečega križa“, gosp. Josip. Hauffen, in vodja sadjarske-vinarske šole na Slapu, gosp. Rih. Dolenc, poklonile so Nj. veličanstvu presvitlemu cesarju najvdanejo željo do dolgoletnega, z očetovsko skrbjo sklenenega vladarstva, — neomejeno zvestobo podložnikov do prevzvišenega cesarskega prestola pod ščitom: *Viribus unitis!* in slogo in ljubezen med avstrijskimi narodi na podlogi Najvišjih besed: „Mir med narodi Mojimi!“

Tem ognjevitim slavicam so navdušeni „živio“-klici glasni odmev domoljubno čutečim srcem navzočnih vabljenih gospodov.

Zapela se je po slehernem govoru cesarska pesem, kateri je zbrana družba vselej z „živio“-klici stojé odzdravljala. Potem so se vrstili različni spevi, katerim so bili ravno došli gospodje ljudski učitelji slapskega kmetijskega tečaja pohvalni izvir. Slové se, smo rekli: „Lep večer je zbranim bil!“

Iz Gorice 23. avgusta. (Izv. dop.) Vroči pasji dnovi so tudi pri nas razburili nekaterim nezrelim politikom možjane. Uže nekaj časa se kujejo skrivni naklepi proti našemu velezaslužnemu državnemu poslancu dr. Josipu Tonklju. Kajti on je bajé kriv, da se ni stavila v deželnem zboru interpelacija na vlado zaradi znanega protesta naših Italijanov. A ko bi ti vročekrvni politiki stvar malo temeljiteje premislili, prišli bi do po vse drugačega rezultata; uvideli bi, da je nekdo drug kriv male razburjenosti po Goriškem, nekdo, kojemu se uže dolgo sline cedé po državnozbornem sedeži. A mi Goričani nimamo gotovo nikakega uzroka, izpodrivati našega doseđanjega državnega poslanca ter postavljati tega ali onega kandidatom. Nasprotno, mi smo z dozdanim delovanjem dr. Tonklja po polnem zadovoljni, on uživa našo neomejeno zaupanje. Tako delalnega, vztrajno delalnega, nesebičnega poslanca ne dobimo lahko, če ga s svetilnico iščemo ob belem dnevi. Vrh tega je dr. Tonkli izkušen parlamentarec, ki ima mnogo upliva i pri državnozborni desnici i pri dunajski vladi. Dokaz temu je faktum, da ga državnozborna večina voli vedno v najvažnejše odseke ter mu zaupuje najtežje referate, iz česar moremo sklepati, da je naš po-

bilo treba. Besede, koje smo rekli poprej o gosp. županu, veljajo tedaj v polni meri tudi o delovanji g. Žirovnika, ki je v tem slučaju tako vspešno pokazal, da se delokrog pravega narodnega učitelja razprostira dalje nego med šolskimi atenami, da ni samo učitelj dece, temveč tudi odrasčenih mož. Izborna obnašanje obilnega ljudstva, posebno pa pri prostih pevcev umno pevanje kaže, da je njegov vpliv padel na rodovitno polje; kaže, da biva med našimi krasnimi planinami vrl rod, ki nam naj bode v vztrajnosti in požrtvovalnosti za národne žrtve v jasnem vzgled. Gorjan si je postavil s svojimi skromnimi močmi svoje národno svetišče. Leto in dan je delal zanj prostovoljno tlako, polagal materialne žrtve na altar domoljubja — kaj ni to oni „vrli slovenski oratar“, o katerem peva pesnik? — In besede Preširnové

«Dežela kranjska nema lepš'ga kraja
Kot je z okolca ta, podoba raja» —

pač ne veljajo samo krasni blejski okolici, temveč gotovo tudi njenemu vrlemu, čilemu prebivalcu: omikan, probujen rod olepša kraj jednako, kakor mrtva natórna čuda!

Vrlim Gorjanom in njihovemu mlademu „Domu“ pa kličemo konečno iz bele Ljubljane srčni: Na zdravje!

slanec jeden fakičnih voditeljev slovenskih poslancev na Dunaji. I pri vladi dunajski mnogo velja njegova uplivna beseda; njemu v prvi vrsti se imamo zahvaliti, da je nastavljenih pri naših sodnijah več mladih Slovencev ter da se daje zdaj vedno prednost onim proslcem, ki so zmožni vseh treh deželnih jezikov, kar je bilo poprej mnogim le v škodo. Za vpeljavo slovenskega, oziroma italijanskega poučnega jezika na našem gimnaziju se je nek poslanec vedno potegoval, pri vsaki priliki je povzdignil svoj glas; če do zdaj še ni dosegel v tem oziru zaželenega cilja, temu ni on kriv, temveč drugi, važnejši faktorji. A nadejamo se, da nam i v tem vprašanji zasije kmalu lepša zarija. Koliko nam je pa v materijalnem oziru koristil naš dr. Tonkli, koliko podpor je priboril za naše gorske ceste, to lahko izveste od okrajnih cestnih odborov, vi nepremišljeni nasprotniki dr. Tonklija! Sploh smo mi tega menja, da se da z mirnim, pametnim, možkim vedenjem več doseči, nego z nepremišljenim kričanjem; če se bomo vedno le slepo zaganjali v vlado, če bomo pri vsaki priliki le kričali in s pestmi bili ter se priduševali, izvabili bomo le smeh iz ust vseh treznih mislečih mož, a dosegli ne bomo ničesar. Mi nimamo tedaj nič proti temu, da je naš poslanec zaupnik grofa Taaffeja, sosebno, dokler nam je dunajska vlada prijazna. In takega moža nam hočejo nekateri nepremišljeniki izpodriniti, vzlasti nek pritlikovec, ki baje niti osme šole ni mogel izvršiti v Ljubljani? Kaj pa še! Prepričani smo tedaj, da bode naš poslanec pri prihodnjih volitvah zopet voljen, in da bode jednoglasno voljen.

— Zelo blagodejno so vplivali tukaj zadnji glasovi „Ljubljanskega Lista“, s katerimi podaja spravljivo roko svojim dosedanjim nasprotnikom. Sezite si v roke, bratje na Kranjskem! Dovelj je pogubnega razpora, skoraj preveč! Čas je, da se zopet vrne zlati mir. Nadejamo se, da se kmalu poleže slepa strast in razburjenost. V to nadejo: „Pomozi Bog!“

Razne vesti.

— (O nezdgi,) katera je zadela cesarjeviča in cesaričino se podrobneje tako poroča: Nezdga se je vršila med Himbergom in Laksenburgom. Ob 1. uri popoldne došel je cesarjevič in cesaričina s posebnim dvornim vlakom iz Bruka na postajo Himberg, hoteč potem voziti se dalje z vozom v Laksenburg, kamor ja je povabil cesar, da praznujejo rojstveni dan cesarjevičev. Vseda sta se v odprt voz z dvema konjema. Vozili so se nekaj časa po glavni cesti, katera pelje od Himberga v Laksenburg čez Maria-Lanzendorf; čez nekaj časa je ukazal cesarjevič kočijažu, naj zavije na stransko pot čez polje v Achau, ker ni le pot krajša, marveč tudi vožnja prijetnejša, kakor

po prašni glavni cesti. Na tej poti pa je bila pregraja, kakor jo imajo navadno na kmetih, da zabranjujejo živini na senožeti. Pregraja ta bila je le na pol odprta, kolec ležal je na tleh. Mestu da bi bil kočijaž stopil z voza ter odstranil po polnem ograjo, hotel se jej je ogniti, a slednje kolo kočije se je zadelo in voz se je prevrnil. Cesarjevič in cesaričina pala sta z voza, kočijaža in lovca pa je vrglo daleč proč. Ker je visoka gospoda pala na mehka tla, si je cesarjevič le opral nekoliko kožo na roki, cesaričina se ni poškodovala. Sreča je, da so konji takoj obstali, ko se je voz prevrnil. Cesarjevič čuti tudi neke bolečine ob ledji, vendar se brzojavlja, da bode danes uže prevzel poveljništvo nad svojim oddelkom v Bruku.

— (Le vedno napredno.) V bližini peštanskega osrednjega kolodvora odprla se je pred nekaterimi dnevi nova gostilnica z napisom: „Pri ukradenem poštnem zaboji“.

Domače stvari.

— (Notranjska volitev.) Narod, na koga se je neka stranka tolikrat sklicevala, govoril je danes v Postojini, govoril je jasno in razločno. Številke ne potrebujejo nobenega tolmača, one govoré same za-se. Vdeležitev pri dopolnilni volitvi postojinski bila je velikanska; od 106 volilnih mož prišlo je na volišče nič menj nego 101. Od teh je glasovalo za kandidata zmerne, vladi prijazne stranke g. Ad. Obrezo 73, za g. Hinka Kavčiča 28. Dr. Zarnik ni dobil niti jednega glasu. Iz celega srca radujemo se sijajne, vsaj v takem obsegu nepričakovane zmage. O njenem pomenu spregovorimo jutri.

— (Nj. veličanstvo, presvetli cesar) blagovolil je iz svoje zasebne blaginje darovati po toči poškodovanim goriškim občinam: Kostanjevici 700 gld., Vojsčici 400 gld., Brestovici in Selu po 300 gld., Tomaževici 200 gld. in Malemu Dolu 100 gld. Morskemu hospicu na otoku Grado tudi 300 gld.

— (Gosp. deželni predsednik) baron Winkler vrnil se je predvečerjem z brzovlakom z Dunaja zopet v Ljubljano.

— (Dopolnilne volitve za kranjski deželni zbor.) Izvrševalni odbor klubu narodnih poslancev kranjskega deželnega zbora je gledé volitve v kranjskem velikem posestvu sporazumeval se z najvplivnejšimi konservativnimi volilci iz skupine velicij posestnikov, pa brez uspeha, ker se omenjeni gospodje ne mogó osobno udeležiti volitve in so sicer sploh tega mnjenja bili, da zdaj ne kaže narodno-konservativni stranki kandidata postavljati v tej volilni skupini, ampak da je umestuo, če se ta stranka ne udeleži letošnje dopolnilne volitve. Gledé ribniško-kočevskega mestnega volilnega okraja je izvrševalni odbor pri zaupnih možeh popraševal po pripravnem kandidatu, toda poročilo se mu je, da

si Ribničanje s svojimi somišljeniki v Kočevji še niso izbrali kandidata, da bodo pa gotovo vsi storili svojo narodno dolžnost, če se sploh odločijo za volitev. Vsled teh poročil odbor ni mogel proglasiti nobenega kandidata, nego je moral skrb prepustiti tamošnjim rodoljubom.

— (Deželni zbor.) Kakor se nam iz zanesljivega vira poroča, sklican je deželni zbor kranjski v 9. dan septembra t. l.

— (Požarna kronika.) Včeraj popoldne ob 3/4 3. uri naznanil je z Grada strel, da gorí. Naglo zbrali so se ognjegasci ter hiteli na pogorišče v Matenjo Vas. Ko so vrli ognjegasci došli, pogorelo je uže 17 poslopij, dve sta goreli in na te so obrnili ognjegasci svojo pozornost in tudi kmalu ja pogasili in ogenj omejili. Tudi seneška požarna bramba je prihitela na pogorišče; delovalo je 7 brigadnic od 4. do polu 8. ure neprenehoma. Pri tem požaru je zgorel jeden mož, imenom Strle, dve ženski sta se hudo opekli po obrazu; pogreša se tudi 3letna deklica, in domneva se sploh, da je pod razvalinami našla smrt in zgorela. V ognji je poginilo 7 prašičev. Pogorelo je sedmerim posestnikom. Škode je okolo 10000 gld.; poslopja bila so večinoma zavarovana, žito in krma pa ne. Pogrešalo se je pri požaru zeló zdravnik, da bi bil opečenim prvo pomoč dal, in tako je vrlo dobro prav prišla lekarna ljubljanskih ognjegasciev; gospod Drelse obvezal je opečene in jim ohladil rane, za kar se mu gotovo mora izrekati najiskrenejša zahvala. Pri požaru so se vrlo dobro obnašali zandarmi in čg. Dolencec, priganjajoč ljudi k delu. Požarni brambi delovali sta vztrajno čez štiri ure; marsikatera sraga je pritekla vrlim ognjegascem po obrazu, a ni jih motilo to, kajti v globoki človekoljubivosti pozabili so trud in se v istini izkazovali v samozatajevanji.

— (Imenovanje.) Štjarski deželni odbor je profesorja Janeza Tschaneta na gimnaziju v Ljubnem imenoval ravnateljem spodnjemu gimnaziju v Ptuj.

— (Tatvina.) Poroča se nam: V noči od 15. na 16. t. m. ulomili so neznani tatovi v hišo vdove Magdalene Vecve v Novih Lazih (okraj kočevski) s tem, da so pri oknih izdrli železno omrežje, in ukrali so iz nezaprtega kovčega sedem bankovcev po 100 gld. in jedne uhane, vredne 15 gld.

— (Iščejo se dediči.) C. kr. ministerstvo za vnanje zadeve je zapuščino baje avstrijskega državljana imenom Ivan Kogri ali J. C. Kadri, kateri je na pogrešanem hamburškem parobrodu „Africa“ služil za kurjača, poslalo pravosodnemu ministerstvu, da ukrene vse potrebno z njo po sodnih propisih. Da pa se more izročiti zapuščina, zvedeti je treba, če je bil gori omenjeni avstrijski državljan, v kateri kraj je dostojin in kateri so njegovi sorodniki. O pogrešanem je toliko znano, da se je v novembru 1882 v „Cardiffu“ (Angleška) za ladjo „Africa“ naznanil kot Ivan Kogri iz Brodi-ja in se podpisal za J. C. Kadri.

Odlomki iz mojih spominov.

Spisal Ivan Turgenjev; poslovenil A. B.

(Dalje.)

Telegin je umrl v osemindesetem letu svojega življenja leta 1848, kojega dogodki so tudi njega vznemirili, kakor se je kazalo. Umrl je v precej nenavadnih okoliščinah. Zjutraj počutil se je še prav dobro, da-si uže dolgo časa stola ni več zapustil. Nenadoma pokliče svojo ženo k sebi:

„Draga Melanija, pojdi malo sim.“

„Kaj je, Aleksej?“

„Moja smrtna ura je prišla, golobček moj — to je.“

„Ljubi Bog naj te čuva, Aleksej! Ali zakaj pa?“

„Zakaj? Najpred in pred vsem od dobrega Boga ne smemo preveč zahtevati; in potem: od danes zjutraj si ogledujem noge... to so čisto tuje noge! Potem moje roke... ravno tako čisto tuje roke! Na to si ogledujem prsi — tudi prsi nišo moje!... To pomeni, da to ni več moje telo. Pošlji po popa; za zdaj pa me položi v posteljo, iz katere ne bom več vstal.“

Da-si je bila Melanija Pavlovna zeló pre-

strašena, je starca vendar spravila v posteljo ter poslala po popa.

Telegin se je izpovedal, prejel sv. obhajilo, poslovil se od vseh v hiši in zadremal. Melanija Pavlovna sedela je poleg njegove postelje.

„Aleksej“, vskliknila je nenadoma, ne straši me, ne zapiraj oči! Kje te boli? Starrec uprè oči v svojo ženo.

„Nikjer me ne boli... le težko me stane... zeló težko... dihati...“

In na to po kratkem molčanju nadaljuje:

„Melanija, moja zadnja ura je prišla... se li spominaš... ko sva bila poročena... kak lep par sva bila?“

„Da, prelubi moj Aleksej, ljubček moj!“

Zopet starrec en hip pomolči.

„Melanija... kaj ne, na drugem svetu se zopet vidiva?“

„Prosila bom ljubega Boga, Aleksej.“

In stari, ubogi ženi se solzé uderó.

„Ne jokaj se, neumna ljuba ženica; ljubi Bog naju bo tamkaj gotovo pomladil... in potem bova zopet ljubeč se par!“

„Gotovo, zopet naju bo mlada naredil, Aleksej!“

„Bogu ni nič nemóžno“, opomni Telegin.

„On more delati čudeže... morebiti dá tebi

tudi malo razuma... no, no, srčice moje, jaz sem se le pošalil; podaj mi ročico, da ti jo poljubim.“

„Ti mi pa svojo daj.“

In dobra starca poljubita si jeden drugemu roko.

Telegin se umiri ter zopet zadremlje. Melanija Pavlovna ga nežno opazuje ter si s koncem prsta otare solze, ki so ji na vejicah obvisle. Tako pretečeta dve uri.

„Ali spi?“ zašepeta hipoma nek glas.

Bila je stara cerkvenikova vdova, ki je znala tako dobro moliti. Doslej se je skrivala za Irinarhom, ki je nepremakljivo kakor stebel stal pri vratih ter neprenehoma imel oči uprte v svojega umirajočega gospodarja.

„Spi“, pomrmra Melanija Pavlovna.

A naenkrat odpre Telegin oči.

„Draga moja tovaršica“, zajecjla, „spostovana moja soproga, na kolenih bi se ti zahvalil za vso tvojo ljubezen in zvestobo... ali kako bi vstal? Vsaj blagoslovim naj te!“

Melanija Pavlovna se približa ter pripogne glavo... Ali uže privzdignena roka pade onemogla nazaj na odejo in čez nekaj trenutkov Telegina ni bilo več...

(Dalje prihodnjič.)

— (Dodatek k „Izjavi.“) „Izjava“ no-
trajskih rodoljubov, katero smo priobčili v št. 137
„Ljublj. Lista“, podpisali so nadalje naslednji spo-
štovani gospodje iz košarske županije: Leopold
Dekleva, nadžupan; Fran Vovk, obč. svetovalec;
Gregor Volk, trgovec; Jakob Bajec, kurat; Simon
Hiti, učitelj; Anton Skala, učitelj; Mihael Sta-
vanje, posestnik; Ivan Malečič, obč. svetovalec;
Jakob Vrtovec, posestnik; Fran Masta, predsednik
okraj. šol. sveta; Fran Puppis, posestnik in trgo-
vec; Josip Bozjak, učitelj; Pavel Smrdu, posest-
nik; Dominik Puppis, obč. svetovalec; Ivan Trenta,
posestnik; Štefan Gustinčič, trgovec; Anton Spro-
har, odbornik; Matija Ambrožič, obč. svetovalec;
Mihael Čuček, odbornik; Josip Požar, odbornik;
Anton Dovgan, obč. svetovalec; Andrej Prelec, obč.
odbornik; Ivan Čepok, obč. odbornik; Stefan Maslu,
obč. odbornik; Anton Barlič, posestnik; Matija
Purkelec, posestnik.

— (Vojaške vaje na Gorenjskem.) Pri
vojaških vajah na Gorenjskem, katere se pričnó
dné 27. t. m. in trajajo do 5. septembra, bodo vo-
jaki naslednje razdeljeni: zapovedništvi 55. in
56. pešbrigade v Kranji; polkovni štab ljubljans-
skega polka v Predosljih, 1. batalijon na Brdu, v
Predosljih in na Suhi; 2. batalijon na Britofu, v
Orehovljah in Miljah; 3. batalijon na Visokem, na
Lužah in v Srednji Vasi; 4. batalijon na Prevolah,
Gorenjah, Primskovem in Rupi. Polkovni štab peš-
polka kralj Milan srbski št. 97 in 1. batalijon
ostane v Kranji, 2. batalijon v Kranji, na Klanci,
Hujah in Čirčičah; 3. in 4. batalijon v Šenčurju.
Polkovni štab celovskega pešpolka baron Dahlen
št. 7 bo v Srednjem Podbrežju; 1. batalijon na
Srednji Vasi, Podtabrom, Spodnjem Podbrežju in
Britofu; 2. batalijon v Križih pri Trziči, Žiganji
Vasi, na Bregu, Sebenjah, Steričnah in v Gorenjih
Dupljah; 3. batalijon v Spodnjih Dupljah, Žejah
in Bistrici; 4. batalijon v Kovorjih, Žvirčah, na
Hudem, Brezji in Bistrici pri Trziči; 3. batalijon
mariborskega pešpolka baron Beck št. 47 v Srednji
Vasi, v Zalogu, Goričah, Gorenjih in Spodnjih Te-
netišah; lovski batalijon št. 27 na Kokrici, Mlaki,
Tatinci, Spodnji Beli in Hrašah; lovski batalijon
št. 19 v Stražišči; štab slovenskega brambovskega
polka št. 5 bo Predvorom; brambovski batalijon
št. 25 (ljublanski) Predvorom, Novi Vasi, Srednji
Beli, Mačah in Gorenji Beli; brambovski batalijon
št. 24 (novomeški) v Trsteniku, Bašlji, Babji Vasi,
v Žavljah; brambovski batalijon št. 72 (primorski)
v Tupaličah, Hotemažah in Višolku; štab topniške
divizije 12. polka v Kranji; baterija 10. v Naklem
in na Pivki, baterija 11. v Kranji, baterija 12. v
Predosljih in baterija 13. v Strohinji; štab ulan-
skega polka št. 12 v Kranji, 1. škadron v Tupa-
ličah in Hotemažah, 2. škadron v Kranji in Stra-
žišči, 3. škadron po Velikem in Malem Naklu in
Tabru. Zdravstveni oddelek št. 8 v Kranji.

— (Razstava.) Šesti mednarodni žitni in
semenski somenj v zvezi z razstavo galskega hmela
bo dné 16. in 17. septembra 1884. l. v Lvovu.
Natančneje razjasnila daje tudi trgovinska in obrtna
zbornica v Ljubljani.

— (Iz Gorice) se nam poroča v 24. dan
t. m.: Včeraj vršila se je tukaj žalostinska slav-
nost po grofu Chambordu. Cerkev na Kostanjevici
bila je vsa črno pregrnena in viseli so po stenah
francoski kraljevski grbi. Ob 10. uri daroval je
nadškof Zorn na Kostanjevici sv. mašo, katere so
se udeležila vsa goriška civilna in vojna oblastva,
kakor tudi mnogo iz Francoske došlih deputacij in
dostojanstvenikov. Prisostni bili so vojvoda parmski
in grof Blacas Chevigé. Grofice Chambordovo za-
stopal je Huet. Po maši pelo je duhovenstvo na-
grobnice in položilo se je na grob mnogo vencev.

Zahvala.

V tukajšnjih toplicah priredila se je 17. t. m. ve-
selica, katere čisti dohodek v znesku 41 gld. 35 kr.
se je izročil v podporo revnih učencev in učenk kam-
niške ljudske šole. Za to izdatno podporo izrekata
podpisana sl. zabavnemu odboru, gospod. gospodičinam
in gospodom, ki so pri tej veselici sodelovali blago-
volili, godbi, sl. vodstvu toplic, p. n. občinstvu in dru-
gim dobrotnikom, ki so s svojo radodarnostjo k toliki
svoti pripomogli, najiskrenejšo zahvalo.

Valentin Burnik

vodja deški šoli.

Jarnej Čencič

vodja deklški šoli.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Postojina, 25. avgusta, 3/4 12. uri opolu-
dne. Obreza ima uže večino. Zarnik ni dobil
še nobenega glasu; druge glasove je dobil
Hinko Kavčič. Volitev se nadaljuje.

Postojina, 25. avgusta, ob 12. uri 15 min.
popoldne. Oddal se je 101 glas. Obreza je
dobil 73 glasov, Hinko Kavčič 28.

Dunaj, 23. avgusta. Cesarjevič je od
včerajšnje nezgode uže po polnem okreval.

Steyr, 23. avgusta. Nj. excelence gospodje
ministri grof Taaffe, grof Falkenhayn, dr. baron
Conrad-Eybesfeld in baron Pino ogledali so
si danes natanko razstavo in tovarno za orožje
in izrekli so svoje zadovoljstvo in priznanje.
Danes prišlo je sim tudi elektro-tehnično
društvo z Dunaja. Do včerajšnjega dneva ob-
iskalo je razstavo 64000 oseb.

Praga, 23. avgusta. Truplo deset dni
pogrešanega profesorja Tyrša so našli v Oelz-
thalu.

Levov, 23. avgusta. Včeraj pogorelo je v
trgu Rozvadov 114 hiš in 327 kmetijskih po-
slopov z zalagami žita vred. Živeža zelo pri-
manjkuje.

Zagreb, 23. avgusta. Deželni sabor se
je ob 11 1/4. uri dopoludne otvoril. Sešli so se
skoro vsi poslanci; galerije so napolnene.

Berolin, 24. avgusta. „Post“ poroča, da
se snide cesar Viljem s carom v prvih dne-
vih septembra. Kraj sestanka ni določen.
„Kreuz-Zeitung“ meni, da se snideta v Stet-
tinu.

Pariz, 24. avgusta. Kitajski poslanik Li-
Fong-Pao je včeraj zvečer ob 8. uri za-
pustil Pariz.

Pariz, 24. avgusta. V okraji Pyrenées-
Orientales je v slednjih 24 urah 8 oseb za
kolero umrlo. — V slednjih 24 urah je v Tou-
lonu 6, v Marseillu 9, v okraji Gard 2 in v
okraji Aude 12 oseb za kolero umrlo.

Pariz, 24. avgusta. V južni Franciji je
včeraj 64 oseb za kolero umrlo.

Rim, 24. avgusta. Včeraj je v sedmih
provincijah 44 oseb obolelo in 11 oseb umrlo
za kolero. V Buski (provincija Cuneo) v treh
slednjih dnevih 108 bolnikov in 58 mrlčev,
v Speciji 70 bolnikov in 58 mrlčev, za ko-
lero. Kolera je tukaj nastopila nenadno po
hudi nevihti.

Shanghai, 24. avgusta. Bombardement
Fu-Čeva je trajal 6 ur. Orožarno so razde-
jali; sedem kitajskih čolnov s topovi se je
potopilo, štirje so ušli; francosko brodijevje je
nepoškodovano.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 25. avgusta.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.15
„ „ „ srebro	81.15
Zlata renta	103.75
5% avstr. renta	95.40
Delnice narodne banke	856.—
Kreditne delnice	292.50
London 10 lir sterling	122.60
20 frankovec	9.65
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.55

Tuji.

Dné 23. avgusta.

Pri Maliči: Graf, zasebnik; dr. Dürr, c. kr. vojaški
zdravnik, in Kimmel, trgovec, z Dunaja. — Vogeler,
c. kr. nadlajtenant, iz Pulja. — Muley, c. kr. sodnik,
iz Vrhnike. — Baron Rechbach, c. kr. nadlajtenant,
s soprogo, iz Ljubljane.

Pri Slonu: Enzl, uradnik; Rouland in Serber, poto-
valca, z Dunaja. — Weiss, c. kr. umir. polkovnik;
Hydias, Tedeschi, Monti, trgovci; Burgstaller, po-
sestnik, in Gomilšak, zasebnik, iz Trsta. — Vitez
Knopp in Kirchwald, c. kr. lajtenant, iz Pulja. —
Friedrich, trgovec, iz Klosterla. — Reisinger, učitelj,
z Voklabruka. — Globočnik, c. kr. beležnik, iz Za-
tičine.

Pri Tavčarji: Kunze, profesor, iz Tharanda. — Windt,
fabrikant, iz Prage. — Copriutz in Schütz, zaseb-
nika, iz Trsta. — Arko, zasebnik, iz Zagreba. —
Rauneker, knjigotržec, s soprogo, iz Celovca.

Pri Avstr. carji: Rohrmann, jurist, z Dunaja.

Umrli so:

Dné 24. avgusta. Martin Regali, branjevec in
hišni posestnik, 46 l., Florijanske ulice št. 46, plučnica.

Tržne cene.

V Ljubljani 23. avgusta: Hektoliter banaške pse-
nice velja 8 gld. 22 kr., domače 6 gld. 66 kr.; ječmen
4 gld. 39 kr.; reš 5 gld. 20 kr.; ajda 5 gld. 20 kr.;
proso 6 gld. 36 kr.; tursica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld.
9 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 32 kr.; leča
hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr.
— Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 78 kr., speh
po 64 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 84 kr.,
jajce 2 1/4 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr.,
telečjega 60 kr., svinjina 66 kr., drobnjsko po 32 kr.
— Piške po 45 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld.
60 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.;
mekkih 4 gld. 90 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (na
skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mo- krina v mm
23. avg.	7. zjutraj	737.30	+13.2	bzv.	mgf.	0.00
	2. pop.	736.90	+23.0	vzh. sl.	p. js.	
	9. zvečer	738.72	+15.6	„	obl.	
24. avg.	7. zjutraj	739.72	+13.6	bzv.	mgf.	0.00
	2. pop.	739.32	+21.2	svzh. sl.	js.	
	9. zvečer	739.76	+14.4	„	„	

Predbežno naznanilo.

Usojam se s tem visoko čislannemu ob-
činstvu mesta ljubljanskega in okolice udano
oznaniti, da moja

menažerija

največja na svetu

dospe sim v sredo v dan 27. t. m. s po-
sebnim vlakom, koja bo videti le 14 dni.

V menażeriji se nahajajo sledeče živali:

1 povodnji ali nilski konj (hipopotamos),
1 nosorog iz Indije, 2 slona iz Afrike in Azije,
1 tapir iz Amerike, 15 levov in jeden srebrni
lev, 2 črna pantra iz Indije, 1 jaguar, 3 leo-
pardi iz Afrike, 3 tigri iz Indije, 30 razno-
vrstnih opic, 1 cebra ali progasti konj iz
Afrike, 3 Akscis-jeleni iz Afrike, 1 tora ali
kravja antilopa, 1 orel s Tirolske, 1 jelenska
antilopa, 1 jarec skakač iz Afrike, progaste
in pegaste hijene, 1 dolgodlaka hijena, 2 ken-
guruja, 1 beli ali polarni medved, 1 rjavi
medved, sibirski, ruski in ogerski volkovi,
2 šakalja ali zlato-volka, 3 pelikani ali nésiti
iz Egipta, 2 rakuna (medveda), 1 tigrasta
mačka, 1 gepard ali lovski leopard, 2 mrav-
ljince, 2 ali medveda rilčkarja, 2 ježevca,
1 afrikanska koza, 1 jastreb, 5 nilskih kroko-
dilov razne velikosti, 3 velikanke kače iz
južne Amerike.

Za mnogobrojno pohojevanje prosi

F. Kleeberg,

(78) 2 lastnik menażerije.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.